

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8437/2025
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села, код, чији је пуномоћник Владан Пантовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бошко Роглић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1937/23 од 04.07.2023. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1937/23 од 04.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П 497/2017 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због оштећења породичне стамбене зграде тужиоца израђене на кп .. КО ... укупне површине 192 м2 исплати 3.576.329,00 динара са законском затезном каматом од 26.04.2023. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за веће потраживање од досуђеног у ставу првом изреке до тражених 5.960.549,00 динара, на име материјалне штете због оштећења породичне стамбене зграде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 413.012,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1937/23 од 04.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради уједначавања судске праксе.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1937/23 од 06.05.2025. године оцењено је да није допушена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1937/23 од 04.07.2023. године.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, („Сл. гласник РС“ број 125/04, 111/2009, 36/2011, 53/2013), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11, 49/13, 74/13, 55/14, 87/18 и 10/23), а у вези члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 24.03.2005. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењују одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Наиме, побијана другостепена пресуда донета је 26.04.2023. године, након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), па се на ревизијски цензус примењује члан 23. став 3. тог закона.

Чланом 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду наведено, као и да вредност предмета спора побијаног дела (3.576.329,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, применом члана 23. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Из изнетих разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**